

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

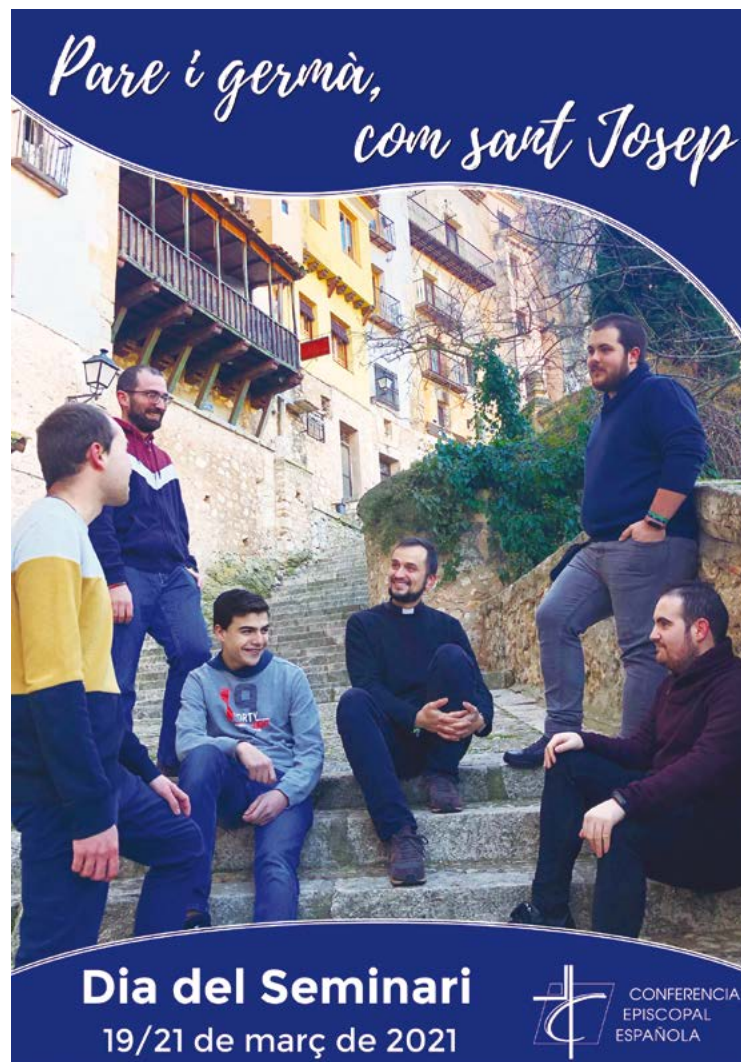
† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Dia del Seminari 2021

Avui celebrem el Dia del Seminari. Enguany, amb ocasió de l'Any de Sant Josep, convocat pel Papa Francesc per a celebrar el 150 aniversari de la seva proclamació com a Patró de l'Església universal, el lema escollit és: «Pare i germà, com sant Josep». Aquest lema vol expressar com els sacerdots, formats a l'escola de Natzaret, sota la cura de sant Josep, són enviats a acompanyar la vida de cada persona amb cor de pare i de germà. Tal com destacà sant Joan Pau II en la seva carta *Redemptoris custos*, «tal com va tenir cura amorosament de Maria i es dedicà amb goig i amb interès a l'educació de Jesucrist, també custodia i protegeix el seu cos místic, l'Església, de la que la Mare de Déu n'és figura i model».

Sant Josep té una importància cabdal en la història de la salvació, tot i romandre sempre en un pla discret i humil; de fet, els evangelis no han conservat cap paraula seva. També és patró dels seminaris i dels seminaristes. Ell va tenir cura de la Sagrada Família a la llar de Natzaret, aquest lloc amagat on el nostre Salvador, vivint amb Josep i Maria «anà creixent en saviesa, en edat i en gràcia davant Déu i els homes» (Lc 2,52). La funció principal dels seminaris també és tenir cura i fer créixer el do de Déu en la vida dels futurs sacerdots. Podríem dir que sant Josep va ser «el primer formador» d'un seminari. Per això, aquell qui va tenir cura de Jesús i el va acompanyar, també és pare dels seminaristes, d'aquells qui han rebut la crida a configurar la seva vida amb Crist en el sacerdoti.

La persona que és cridada a seguir Crist pel camí del sacerdoti i respon amb generositat, ha de fer un pas de fe, de confiança, i no li manquen en aquest camí moments de prova. També per a Josep va arribar el moment de la prova quan estant promès amb Maria, abans d'anar a viure amb ella, descobreix la seva misteriosa maternitat i es queda torbat del tot. L'àngel li va fer comprendre en somnis el que s'esdevenia en Maria que era obra de l'Esperit Sant; i ell, fiant-se de Déu, va seguir endavant i cooperà en l'obra de la salvació. I és que confiar en Déu no significa veure-ho tot clar segons els

nostres criteris humans, i tampoc significa realitzar els nostres projectes personals; confiar en Déu vol dir buidar-se d'un mateix, renunciar a un mateix, abandonar-se en mans de Déu i conformar la pròpia voluntat a la de Déu.

El lema d'enguany diu així: «Pare i germà, com sant Josep». De fet tots els éssers humans esdevenen germans per a un sacerdot, i la seva vida es desenvolupa a través de dues ocupacions principals: la primera és estar amb el Senyor, en amistat profunda, en pregària; la segona és estar amb les persones, fent present Jesucrist enmig seu. Les dues funcions, l'atenció a Déu i al germà, les duu a terme en l'exercici del seu ministeri, quan realitza la seva triple missió d'ensenyar, santificar i servir. D'aquesta manera, la pregària i l'acció no poden separar-se l'una de l'altra; sense la pregària, no pot haver-hi un apropament de veritat al germà des de Crist;

i sense l'exercici de la caritat amb el proïsme, la pregària a Déu quedaria sense fructificar.

Demaneu la intercessió de sant Josep per als sacerdots, perquè visquin les actituds de Jesús i siguin model de custòdia de les persones i de protecció de les coses de Déu, duent a terme amb fidelitat i senzillesa la tasca encomanada. Demaneu també pels seminaristes i per les vocacions sacerdotals, perquè els joves que rebin la crida al sacerdoti, hi responguin amb generositat i confiança.

ENTREVISTA

Esperança per seguir avançant

CORA MAZO

A causa de la pandèmia, també s'ha generat una crisi econòmica i social que ha fet incrementar la pobresa severa i ha diversificat el perfil de l'usuari i de les famílies sense recursos que recorren a Càritas. Ara bé, la resposta de la societat davant la crisi «ha estat clau per poder ajudar les persones que estan patint més les seves conseqüències», afirma Cora Mazo, cap d'acció social de Càritas Diocesana de Terrassa.

Com heu anat afrontant aquest primer any de pandèmia?

Vam anar actuant cada dia segons com anaven sorgint les notícies i les indicacions dels governs; però, des del primer moment, a causa de la nostra fe i de la missió i els valors de Càritas, no podíem quedar-nos confinats i deixar sense atendre les persones més vulnerables. Per això, vam dedicar tots els esforços a mantenir els serveis bàsics i acollir telemàticament totes les persones que ja acompanyàvem, i a les que es dirigien a Càritas arran de la Covid-19.

Com canalitzeu les ajudes?

Hem incrementat les ajudes d'alimentació, a més dels suports econòmics en general, especialment en relació a l'habitatge. Les famílies tenen dificultats per fer front al cost de l'habitatge i poder-lo mantenir, un factor molt important per evitar quedar al carrer. Continuem apostant per la formació laboral que obri oportunitats d'inserció i, per això, hem adaptat els projectes a les mesures sanitàries pertinents.

Quina resposta heu obtingut de la societat?

Realment, hem d'agrair la tasca de tots els voluntaris que fan possible Càritas a través de l'acollida i els projectes de necessitats bàsiques a les parròquies, a les recepcions... Són la primera cara amable per a la persona que s'apropa a demanar ajuda o la primera cara de qui col·labora en els nostres projectes. I gràcies a tantes persones, amb el cor obert, disposades a ajudar als altres.

Oscar Bardají i Martin

BISBAT DE TERRASSA

Projecte Raquel
Terrassa

El passat 29 de gener de 2021, vam tenir l'oportunitat de compartir una estona de formació amb dos grups de joves de la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa. El tema era aprofundir sobre l'avortament i l'evangeli de la vida.

El nostre testimoni va voler il·luminar les conseqüències sovint totalment desconegudes que pateixen les dones, i a vegades també els homes, que han realitzat un avortament. Els símptomes poden ser: autoestima baixa, sentiments de culpa, angoixa, tristesa, ansietat, depressió, anorèxia, bulímia, insomni, pèrdua d'interès per la vida, intents de suïcidi... perquè l'avortament fereix l'ànima de tots els que hi estan involucrats: és una ferida psicològica i espiritual. L'Església té el deure d'atendre aquestes persones amb amor i humilitat i sense jutjar a ningú. «L'Evangeli de la vida és també l'Evangeli de la misericòrdia.»

Projecte Raquel és una organització diocesana que compta amb el reconeixement, la benedicció i el suport del Bisbe de la diòcesi. Està cons-

tituïda per una xarxa de sacerdots, psicòlegs i conselleres especialment formades per a oferir una atenció individualitzada a les dones després de l'avortament. Projecte Raquel no és només una metodologia sinó que és un camí de sanació que es posa en mans de Déu a través de l'oració. Està basat en el Perdó de Déu, és Déu qui fa la feina i transforma els cors.

A Terrassa, el Projecte Raquel va arribar el 2012 quan un grup de persones vàrem rebre la formació i la capacitat i des de llavors s'han atès més de 40 persones de la nostra diòcesi. Som un equip d'11 persones: 9 conselleres, un conseller i un sacerdot i ens reunim un cop al mes per donar-nos suport, formar-nos i pregar.

El nostre lema és: «Un avortament destrueix dues vides. Volem ajudar-te a recuperar-ne una: la teva». Truca al 647 883 997.

Silvia Brugarolas, coordinadora del Centre d'Orientació Familiar

Montse Prats, coordinadora del Projecte Raquel Terrassa

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Junto a María Dolorosa
cada día

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En la homilía del Viernes de Pasión del año pasado, afirmaba el Santo Padre: «Es bueno para mí, por la tarde, cuando rezo el Ángelus, rezar estos siete dolores como recuerdo de la Madre de la Iglesia, que con tanto dolor nos ha dado a luz a todos». Francisco se refería a los «siete dolores» de María recogidos por la piedad. «La piedad cristiana sigue este camino de Nuestra Señora que acompaña a Jesús.»

Esta es la Madre de Jesús y es mi Madre. Nuestra Señora de los Dolores estaba al pie de la cruz, «con el Hijo, con la humillación del Hijo»; y allí recibe de Él la misión de ser nuestra Madre, así como un día había recibido el don de ser su Madre. A nuestra Madre y Señora le pedimos que nos haga sentir el

orgullo de hijo al clamar: ¡Esta es mi Madre! Esta, la Dolorosa, que vive junto a Jesús como discípula, vive de su Palabra, que la medita en su corazón, que se fortalece en la oración. La Madre del mayor dolor y del mayor amor.

¡Esta es mi Madre!, la que me lleva de la mano para enseñarme a entender y a sufrir las penas de nuestros hermanos, de nuestra sociedad. A ella le pedimos que nos muestre como mirar con sus ojos misericordiosos, a entregarnos al cuidado tierno y servicial.

«Nos hará bien detenernos un poco y decirle a Nuestra Señora: "Gracias por haber aceptado ser Madre cuando el Ángel te lo dijo, y gracias por haber aceptado ser Madre cuando Jesús te lo dijo".»

Lectures
de la missa
diària
i santoral

22. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Dn 13,1-9,15-17,19-30,33-62 (o bé: 13,41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30].

Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi. Sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dimecres [Dn 3,14-20,91-92,95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jn 8,31-42].

Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

25. □ Dijous [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38].

Solemnitat de l'Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret; anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc.; sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42].

Sant Brauli, bisbe de Saragossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10,11-12ab,13 / Jn 11,45-56].

Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família, mr.

28. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.)

[Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o bé: 15,1-39)]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

DIUMENGE V DE QUARESMA

COMENTARI

(Aquest diumenge, sobretot on hi hagi catecúmens, es poden llegir les lectures del cicle A: Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jn 11,1-45)

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor.

L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meva llei en el seu interior, l'escriurà en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

Salm responsorial (50)

R. Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renèixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em pregueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreça a Déu, que el podia salvar de la mort, preguntant i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

En aquests moments em sento torbat. ¿Què he de dir? ¿Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom». Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi». Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva.

No será una alianza como la que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor—. Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: Pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones, yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo. Ya no tendrán que enseñarse unos a otros diciendo: «Conoce al Señor», pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

Salm responsorial (50)

R. Oh, Dios, crea en mí un corazón puro.

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afírmame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial. Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decirselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decirselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará. Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo». La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.

«El gra de blat, quan cau a terra, si mor, dona molt de fruit»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Les lectures d'aquest diumenge ens donen el sentit de la mort de Jesús, que se'ns relatarà en la lectura de la Passió el diumenge que ve.

L'evangelí de Joan, en una sèrie de trets ràpids, ens presenta el sentit de la mort de Jesús. L'escena passa enmig dels carrers de Jerusalem, uns dies abans de l'arrest i la mort de Jesús: alguns estrangers, vinguts a Jerusalem aprofitant la festa de Pasqua, demanen a Felip que els presenti a Jesús. La fama de Jesús ha superat les fronteres jueves. D'aquesta manera, comença a complir-se el que es durà a terme després de la mort i resurrecció de Crist: «Quan jo seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi», proclama el mateix Jesús.

La mort cruenta de Jesús a la creu, per l'evangelista Joan no és senyal de vergonya i ignomínia, sinó senyal de glòria i exaltació de Jesús: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat». Com pot ser això? La comparació del gra de blat que és sembrat a la terra serveix de resposta. El gra sembrat es podreix; però, precisament perquè es corromp, és capaç de germinar i de donar nova vida, fins i tot desenes de nous grans de blat. Morir per donar vida, aquest és el destí de Jesucrist, i aquesta va ser la seva major glòria, de Déu i els homes.

A ningú no li agrada morir; a tots ens espanta, i al Crist també; per això exclama: «En aquest moment em sento torbat, i què he de dir? ¿Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar a aquesta hora que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom!». Jesús supera la por natural a la mort i el sofriment, fonamentat en la seva confiança en el Pare, i en la seva capacitat de donar sempre vida. Aquí Jesús mostra la seva obediència, encara enmig de la por i del dolor, com ens recorda la carta als Hebreus.

I el Pare respon a Jesús. Sant Joan, en el seu evangelí, no transcriu l'escena del baptisme de Jesús, ni tampoc la de la transfiguració; però ressona aquí, en aquest moment, enmig de la ciutat santa: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré». Aquesta veu ressona avui per a tots nosaltres, perquè també dipositem la nostra confiança en el Pare.

La mort de Jesús va ser vista pels seus contemporanis com el fracàs de la seva persona i de les seves intencions. En canvi, per a Déu va ser el desbaratament del pecat i el començament d'una nova vida. És així com al món li arriba la condemna, i el Príncep del món és llançat a fora. El perdó i la pau estan cridats a substituir el pecat i la divisió en el Regne de Déu.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 21, a les 10.30 h. Missa al Monestir de Sant Domènec de Sant Cugat del Vallès, retransmesa per TV2, amb motiu del Dia del Seminari.

Dilluns 22, a les 11 h. Formació de preveres joves.

Dimecres 24, a les 12 h. Consell Diocesà de Càritas.

Dijous 25, a les 13.30 h. Missa en la renovació de vots de les Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül a la capella de la Fundació Busquets de Terrassa.

Divendres 26, a les 11 h. Consell Presbiteral.

Diumenge 28, a les 12 h. Missa del Diumenge de Rams a la Catedral.

Notícies

La diòcesi de Terrassa ha signat un conveni de col·laboració amb l'entitat terrassenca PRODIS. La diòcesi de Terrassa col·labora amb PRODIS per tal d'acollir una persona en pràctiques no laborals dins el programa d'orientació, acompanyament i suport a la inserció de persones amb

discapacitats. Durant un mes, una persona jove realitzarà les seves pràctiques en la Cúria diocesana.

Nou Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics. El dijous 11 de març, el Sr. Bisbe va nomenar els nous membres del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics. Està format per Mn. Fidel Catalán, el Sr. Francesc Ortiz, el Sr. Miquel Font, el Sr. Eusebi Cima, el Sr. Luis Escariza, el Sr. Ramon Gabarró, el Sr. Esteve Renom, el Sr. Alfred Casanovas i Mn. Josep M. Sancho, diaca.

Constitució del nou Col·legi de Consultors. El divendres 12 de març, Mons. Saiz Meneses ha constituït el nou Col·legi de Consultors de la diòcesi, que està format per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, Mn. Fidel Catalán, Mn. Joan Làzaro, Mn. Xavier Blanco,

Mn. Santiago Collell i Mn. Antoni Deulofeu.

Publicat en alemany el llibre Peregrinos y apóstoles. Acaba d'aparèixer al mercat l'edició en alemany del llibre *Peregrinos y apóstoles. Apuntes para una espiritualidad del Movimiento de Cursillos de Cristiandad*, obra de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa. La traducció ha anat a càrrec de Cristina Gawlas.

Celebració de la Dominica Laetare. El diumenge 14 de març, quart diumenge de Quaresma, la Schola Can-

torum de Terrassa va organitzar la celebració de la *Dominica Laetare* a les esglésies de Sant Pere, la Seu d'Egara de Terrassa. Una celebració que s'inicià l'any 1934 i només s'ha interromput durant la Guerra Civil i l'any passat a causa del confinament. Enguany ha estat presidida per Mn. F. Xavier Aróztegui, Sotsdelegat de Litúrgia de la diòcesi de Terrassa.

Agenda

Dia del Seminari. Té lloc aquest diumenge 21 de març a les parròquies, esglésies i comunitats. Enguany amb motiu de la pandèmia, la pregària per les vocacions es farà a cada parròquia en els grups de joves i a les misses, així com també el testimoni dels seminaristes i la col·lecta.

Conferència quaresmal a la Catedral. Dimecres 24 de març, a les 19 h, Mons. Salvador Cristau: «Sant Josep i la família.»

Ordenació de diaques. El diumenge 25 d'abril, a les 18 h, Mons. Saiz Meneses presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Catedral i conferirà l'orde del diaconat a Jacob Espín Ordás, Joan Hernández Plaza i Jan Martínez Alonso, seminaristes diocesans.

REMAD MAR ADENTRO

Día del Seminario 2021

Celebramos hoy el Día del Seminario. Este año, con ocasión del Año de San José, convocado por el Papa Francisco para celebrar el 150 aniversario de su proclamación como Patrono de la Iglesia universal, el lema elegido es: «Padre y hermano, como san José». Este lema quiere reflejar cómo los sacerdotes, formados en la escuela de Nazaret, bajo el cuidado de san José, son enviados a acompañar la vida de cada persona, con corazón de padre y de hermano. Como destacó san Juan Pablo II en su carta *Redemptoris Custos*, «al igual que cuidó amorosamente a María y se dedicó con gozoso empeño a la educación de Jesucristo, también custodia y protege su cuerpo místico, la Iglesia, de la que la Virgen santa es figura y modelo».

San José tiene una importancia fundamental en la historia de la salvación, aun permaneciendo siem-

pre en un plano discreto y humilde; de hecho, los evangelios no han conservado ninguna palabra suya. Es también patrón de los seminarios y de los seminaristas. El cuidó de la Sagrada Familia en el hogar de Nazaret, ese lugar oculto en el que nuestro Salvador, viviendo con José y María, fue «creciendo en sabiduría, en estatura y en gracia ante Dios y ante los hombres» (Lc 2,52). La función principal de los seminarios es también cuidar y hacer crecer el don de Dios en la vida de los futuros sacerdotes. Podríamos decir que san José fue «el primer formador» de un seminario. Por eso, aquel que cuidó y acompañó a Jesús, es también padre de los seminaristas, de aquellos que han recibido la llamada a configurar su vida con Cristo en el sacerdocio.

La persona que es llamada a seguir a Cristo por el camino del sacerdocio y responde con genero-

sidad, ha de dar un paso de fe, de confianza, y no le faltarán momentos de prueba. También para José llegó el momento de la prueba cuando estando prometido con María, antes de ir a vivir con ella, descubre su misteriosa maternidad y se queda absolutamente turbado. El ángel le hizo comprender en sueños que lo que sucedía en María era obra del Espíritu Santo; y él, fiándose de Dios, sigue adelante y coopera en la obra de la salvación. Confiar en Dios no significa verlo todo claro según nuestros criterios humanos, y tampoco significa realizar nuestros proyectos personales; confiar en Dios quiere decir vaciarse de sí mismo, renunciar a sí mismo, abandonarse en manos de Dios y conformar la propia voluntad a la de Dios.

El lema de este año dice así: «Padre y hermano, como san José». De hecho, todos los seres humanos son

hermanos para el sacerdote, cuya vida se desarrolla a través de dos ocupaciones principales: la primera es estar con el Señor, en amistad profunda, en oración; la segunda es estar con las personas, haciendo presente a Cristo en medio de ellas. Las dos funciones, la atención a Dios y al hermano, las lleva a cabo en el ejercicio de su ministerio, cuando realiza su triple misión de enseñar, santificar y servir. De este modo, oración y acción no pueden separarse la una de la otra: sin la oración, no puede haber un verdadero acercamiento al hermano desde Cristo; y sin el ejercicio de la caridad con el prójimo, quedaría sin fructificar la oración a Dios.

Pidamos la intercesión de san José por los sacerdotes, para que vivan las actitudes de Jesús y sean modelo de custodia de las personas y protección de las cosas de Dios, llevando a cabo con fidelidad y sencillez la tarea encomendada. Pidamos también por los seminaristas y por las vocaciones sacerdotales, para que los jóvenes que reciban la llamada al sacerdocio, respondan con generosidad y confianza.

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa